

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΓΛΩΣΣΟΜΑΘΕΙΑΣ

Griechisches Ministerium für Bildung
und Religionsangelegenheiten, Kultur und Sport
Griechisches Staatszertifikat - Deutsch

NIVEAU

C1

Entspricht dem Gemeinsamen Europäischen Referenzrahmen

PHASE

4

Mündlicher Ausdruck und Sprachmittlung

Datum

Mai 2013

ACHTUNG

- Die Prüfer werden gebeten, vor Beginn der Prüfung die Anweisungen auf den Seiten 2 bis 4 aufmerksam zu lesen.
- Nach der Prüfung jedes Kandidatenpaares müssen die Prüfungshefte den Prüfern zurückgegeben werden.
- Dauer dieser Prüfungsphase pro Kandidatenpaar: 20-25 Minuten.

PHASE 4

Mündlicher Ausdruck und Sprachmittlung

ANWEISUNGEN FÜR DIE PRÜFER

Das vorliegende Heft beinhaltet die Anweisungen für die Prüfer der Phase 4: „Mündlicher Ausdruck und Sprachmittlung“.

Ziel der Prüfung

Ziel der Prüfung ist festzustellen, inwieweit die Kandidaten in der Lage sind,

- ihre Ansichten zu einem Thema zu formulieren,
- Informationen auszutauschen, die sie griechischen Texten entnehmen, und
- eine Diskussion mit dem Prüfer und/oder mit dem anderen Kandidaten zu führen, wobei sie sich grammatisch korrekt und der vorgegebenen kommunikativen Situation entsprechend auszudrücken haben.

Aufbau der Prüfung

Die Prüfung dauert 20 - 25 Minuten. Die Kandidaten werden paarweise geprüft.

Die Prüfung besteht aus zwei Aufgaben und wird ausschließlich auf Deutsch durchgeführt. Auch für den Fall, dass ein Kandidat etwas nachfragen möchte, hat er sich auf Deutsch zu äußern.

Bevor die Prüfungsthemen vergeben werden, stellen sich die Prüfer den Kandidaten vor und stellen anschließend, zur Auflockerung der Situation, jedem Kandidaten Fragen, die dessen Interessen und Tätigkeiten betreffen. Dieser Teil wird nicht bewertet.

Den Kandidaten werden ihre Texte ausgehändigt und die Aufgabenstellung vorgegeben.

Bevor die Prüfung beginnt, legen die Prüfer fest, wer Kandidat A und wer Kandidat B ist, und informieren sie auf Deutsch über die Vorgehensweise:

- Ihnen werden zwei Aufgaben gestellt, mit welchen überprüft wird, inwieweit Sie in der Lage sind, mit mir und Ihrem Mitkandidaten ein Gespräch zu führen.
- Sprechen Sie bitte nur Deutsch, solange Sie sich im Prüfungsraum befinden.
- Bei der ersten Aufgabe hat jeder von Ihnen 2 Minuten Zeit, um seine Meinung zu der Frage oder dem Thema zu äußern und diese zu begründen. Zuerst antwortet Kandidat A und dann Kandidat B.
- Bei der zweiten Aufgabe sollen Sie mit dem anderen Kandidaten und/oder mit mir ein Thema besprechen.
- Informationen zu diesem Thema sind einem griechischen Text zu entnehmen. Sie haben 2 bis 3 Minuten Zeit, diesen Text zu lesen. Jeder Kandidat erhält einen anderen Text. Diese Texte sind thematisch miteinander verbunden. Sie werden aufgefordert, die Informationen Ihres Textes dem anderen Kandidaten zu übermitteln und meine weiteren Anweisungen zu befolgen.
- Die Prüfungsdauer für die zweite Aufgabe beträgt insgesamt 15 Minuten.

Auflockerungsfragen und Mitteilung der obigen Informationen sollten ca. 2-3 Minuten in Anspruch nehmen.

Zu Aufgabe 1: MONOLOG**Dauer: 2 Minuten pro Kandidat, insgesamt 4 Minuten**

In dieser Aufgabe sollen die Kandidaten eine längere Antwort auf eine Frage geben, indem sie ihre Ansicht zu einem Thema äußern und diese auch begründen.

Den Kandidaten werden unterschiedliche Fragen gestellt. Bei der Wahl der zu stellenden Fragen ist besonders das Alter der Kandidaten zu berücksichtigen. Der Prüfer kann den Kandidaten mit weiterführenden Fragen behilflich sein, das Thema darf jedoch nicht geändert werden.

Diese Aufgabe dauert insgesamt 4 Minuten (zwei Minuten pro Kandidat).

Zu Aufgabe 2: SPRACHMITTLUNG**Dauer: 15 Minuten**

Bei dieser Aufgabe werden die Kandidaten aufgefordert, einen griechischen Text zu lesen und ihm die Informationen zu entnehmen, die für die jeweilige Aufgabenstellung relevant sind. Es geht nicht um eine Übersetzung des griechischen Textes. Jedem Kandidatenpaar wird eine derartige Aufgabe gestellt, die Informations- und Meinungsaustausch erfordert, um ein gemeinsames Ziel zu erreichen.

Kandidat A und Kandidat B erhalten unterschiedliche Texte. Die beiden Texte sind jedoch thematisch miteinander verbunden.

Nachdem den Kandidaten die Aufgabe genannt und die Texte überreicht worden sind, erhalten sie 2 bis 3 Minuten Zeit, die Texte zu lesen. Anschließend werden sie aufgefordert, das Gespräch miteinander zu beginnen. Kandidat A ist dabei „Gesprächspartner“ von Kandidat B und umgekehrt.

Da Kandidat A der erste Sprecher bei Aufgabe 1 war, ist nun Kandidat B der erste Sprecher.

Der Prüfer hat die Möglichkeit, in den Gesprächsablauf einzugreifen, einerseits um das Gespräch aufrecht zu erhalten, andererseits um sich auch als Kommunikationspartner am Gespräch zu beteiligen.

In dem Fall, dass sich kein Kandidatenpaar bildet und nur ein Kandidat geprüft werden soll, übernimmt der 2. Prüfer (Beisitzer) die Rolle des Gesprächspartners.

Die Kandidaten dürfen den Text des anderen Kandidaten nicht einsehen.

Diese Aufgabe dauert insgesamt 15 Minuten.

Zum Ausfüllen des Bewertungsbogens der Phase 4

- Vergewissern Sie sich, dass Name und Kodenummer des Kandidaten angeführt sind.
- Beide Prüfer füllen den Bewertungsbogen aus. Derjenige Prüfer, der das Prüfungsgespräch führt (1ος βαθμολογητής), füllt den Bewertungsbogen aus, nachdem die Kandidaten den Prüfungsraum verlassen haben. Der Beisitzer (2ος βαθμολογητής) füllt den Bewertungsbogen während der Prüfung aus, es sei denn, er hat in Ermangelung eines zweiten Kandidaten die Rolle des Gesprächspartners übernommen; in diesem Fall füllt der erste Prüfer den Bewertungsbogen während der Prüfung aus.
- Benutzen Sie ausschließlich einen blauen oder einen schwarzen Kugelschreiber.
- Radieren Sie nichts aus.
- Markieren Sie wie folgt Ihre Noten auf dem Bewertungsformular:
- Diese Phase wird mit maximal 20 Punkten bewertet. Dabei gilt nicht, wie für die übrigen Phasen der KPG-Prüfung, dass der Kandidat 30% der maximalen Punktzahl erreichen muss, um die Gesamtprüfung zu bestehen.

Benotungskriterien

Die Prüfer erhalten das unten stehende Bewertungsformular, auf dem sie die Bewältigung der beiden Aufgaben und die allgemeine Sprachfertigkeit jedes Kandidaten bewerten.

Während der gesamten Prüfung (Aufgaben 1 und 2) notieren die Prüfer, ob der Kandidat

1 = nicht im Stande ist **2 = im Stande ist,**

Aussprache, Wortbetonung und Satzintonation so einzusetzen, dass seine Äußerungen von seinem Gesprächspartner ohne Schwierigkeiten verstanden werden können;

0 = nicht **1 = teilweise** **2 = weitgehend** **3 = vollkommen im Stande ist,**
lexikalische Mittel der Standardsprache vielfältig und angemessen zu verwenden;

0 = nicht **1 = teilweise** **2 = weitgehend** **3 = vollkommen im Stande ist,**
grammatische Mittel der Standardsprache angemessen zu verwenden;

0 = nicht **1 = teilweise** **2 = weitgehend** **3 = vollkommen im Stande ist,**
die für die jeweilige Kommunikationssituation angemessenen sprachlichen Mittel einzusetzen;

0 = nicht **1 = teilweise** **2 = weitgehend** **3 = vollkommen im Stande ist,**
seiner sprachlichen Produktion Kohärenz und Kohäsion zu verleihen, d.h. seine Äußerungen inhaltlich und formal zusammenhängend zu gestalten und sie in freiem Redefluss zu präsentieren.

Zu Aufgabe 2 (Sprachmittlung) notieren die Prüfer, ob der Kandidat

0 = nicht **1 = teilweise** **2 = weitgehend** **3 = vollkommen im Stande ist,**
ein Gespräch der Aufgabenstellung entsprechend zu führen, und ob er

0 = nicht **1 = teilweise** **2 = weitgehend** **3 = vollkommen im Stande ist,**
die wichtigsten Informationen des griechischen Textes der Aufgabenstellung entsprechend zu vermitteln.

ΕΞΕΤΑΣΗ ΕΠΙΠΕΔΟΥ Γ1 - ΕΝΤΥΠΟ ΕΝΟΤΗΤΑΣ 4 ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ / ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ

1 ^{ος} βαθμολογητής		2 ^{ος} βαθμολογητής
ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ 1 & 2		
1 2 <input type="text"/> <input type="text"/>	Προφορά και επιτονισμός	1 2 <input type="text"/> <input type="text"/>
0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	Λεξιλογική ακρίβεια και ποικιλία	0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	Γραμματική ακρίβεια	0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	Καταλληλότητα γλωσσικών επιλογών	0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	Συνοχή, συνεκτικότητα και ευχέρεια λόγου	0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ 2		
0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	Συνομιλιακές δεξιότητες	0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	Διαμεσολαβητικές δεξιότητες	0 1 2 3 <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
Οδηγίες συμπλήρωσης εντύπου 1. Βεβαιωθείτε ότι στο αυτοκόλλητο υπάρχει το όνομα του εξεταζόμενου και ο κωδικός του. 2. Χρησιμοποιήστε μόνο σκούρο μπλε ή μαύρο στυλό. 3. Μην κάνετε σβησίματα. 4. Προσοχή! Η βαθμολογία ως προς το καθένα από τα 7 παραπάνω κριτήρια είναι έγκυρη μόνο εφόσον ο εξεταστής μαυρίσει το κατάλληλο κουτάκι.		

KANDIDAT A

AUFGABE 2.1: Griechische Alltagskultur

Ένας μύθος έβαλε λουκέτο

Έκλεισε το ιστορικό καφενείο «Λέντζος». Ο ιδιοκτήτης του είναι αυτός που ανακάλυψε το «εθνικό προϊόν» καφέ φραπέ.

Θεσσαλονίκη 1957. Ένα τυχαίο πείραμα οδηγεί τον Δημήτριο Βακόνδιο στην ανακάλυψη του καφέ φραπέ. Να πώς το αφηγείται ο ίδιος σε παλαιότερη συνέντευξή του: «Στην έκθεση Θεσσαλονίκης το 1957, δούλευα στο περίπτερο της Νεστέ. Λέω, δεν φτιάχνω έναν κρύο νεσκαφέ στο σέικερ που προορίζεται για το κακάο, να δω τι θα βγει; Μου λέρωσε το κοστούμι, αλλά έτσι γεννήθηκε ο φραπέ!»

«Χτυπήθηκαν» αρκετοί φραπέ από το '57 έως το '64, χρονιά-σταθμό για το συγκεκριμένο είδος καφέ. Γιατί τότε, στο Παγκράτι, απέναντι από το Άλσος, ο Χρήστος Λέντζος δημιούργησε το δικό του «θαύμα», την καφετέρια που κάποτε ήταν το σημείο συνάντησης όλης της Αθήνας και σήμερα είναι πια ανάμνηση.

«Το μαγαζί ξεκίνησε ως ζαχαροπλαστείο πολυτελείας το 1964. Φτιάχναμε πολύ ωραίες πάστες και τις παράγγελλε ο κόσμος μαζί με το καφεδάκι του. Μια ημέρα πειραματιζόμουν πίσω από τον μπουφέ και μου ήρθε η ιδέα να ανακατέψω στο μίξερ τον καφέ με διαφορετική δοσολογία. Αυτό ήταν! Ο πρώτος φραπέ α λα Λέντζος σερβιρίστηκε και από τότε έγινε ανάρπαστος».

Και τι δεν λέχθηκε και γράφηκε για τον φραπέ του: ότι βάζει αβγό, μπέικιν πάουντερ ή κρέμα γάλακτος, για να πετύχει το πλούσιο μείγμα. «Μέχρι το 1971», συνεχίζει, «έφτιαχνα τον φραπέ στο σέικερ. Τότε είναι που αγόρασα το πιο δυνατό μίξερ και τελειοποίησα τη συνταγή του καλού φραπέ. Το ίδιο μίξερ έχουν και άλλα μαγαζιά, αλλά τσιγκουνεύονται τη δόση. Στη χονδρική συσκευασία νεσκαφέ των 2,5 κιλών που αγοράζουν όλες οι καφετέριες, η εφορία υπολογίζει ότι αντιστοιχούν 1.000 δόσεις καφέ. Εγώ δεν βγάζω ούτε 400! Γι' αυτό και καμιά φορά οι πελάτες παραπονούνται για το στομάχι τους!»

nach: www.iefimerida.gr

KANDIDAT B

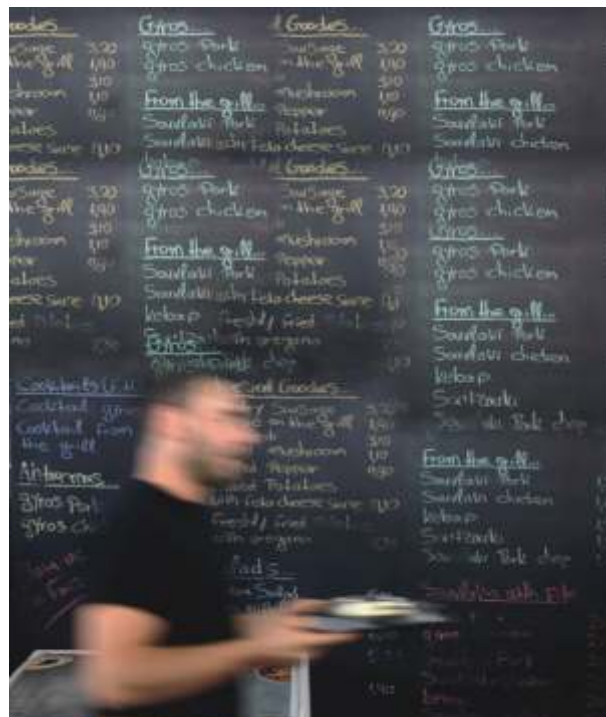
AUFGABE 2.1: Griechische Alltagskultur

Μεταμοντέρνο σουβλάκι

Το σταθερά πρώτο στις προτιμήσεις μας σουβλάκι φοράει τα καλά του και ανταποκρίνεται στο πνεύμα των καιρών. «Νεο-σουβλατζίδικα» ομορφαίνουν πια πολλές γειτονιές των ελληνικών πόλεων και εμπλουτίζουν το κλασικό μενού «καλαμάκια - γύρος - τυλιχτά - ψητά της σούβλας - χωριάτικη» με πλούσιες σαλάτες, ελαφριές συνταγές όπως το μπιφτέκι γαλοπούλας, αλλά και πρωτότυπα ορεκτικά.

Κάποτε δεν υπήρχε περίπτωση ο «Διόνυσος» της Κυψέλης να μη συμπεριληφθεί στο top 10 των καλύτερων σουβλατζίδικων της Αθήνας, και απαραίτητη στάση για καλαμάκι ήταν ο Ισθμός της Κορίνθου. Για πατάτες κομμένες στο χέρι, φυσικά, ούτε συζήτηση!

Σήμερα, μια ματιά στον κατάλογο πολλών σουβλατζίδικων αποδεικνύει ότι η ανανέωση ξεκινάει από την επωνυμία, με λογοπαίγνια που συναγωνίζονται σε εφευρετικότητα τους τίτλους περιοδικών ευρείας κυκλοφορίας! Αυτή είναι μόνο η βιτρίνα βέβαια, αφού η φροντίδα συνεχίζεται στη διακόσμηση της σάλας. Ο μαυροπίνακας με τα εδέσματα γραμμένα με κιμωλία είναι πλέον εκ των ων ουκ άνευ, και ακολουθούν τα τσαμπιά με αποξηραμένα φυτά, οι φωτογραφίες με προϊόντα της ελληνικής γης, οι σέσουλες αντί για πιάτα κλπ. Ωστόσο, η ανανέωση δεν περιορίζεται στο ντεκόρ. Η αναζήτηση προμηθευτών και πιστοποιημένων προϊόντων πέραν της βιομηχανοποιημένης προσφοράς εγγυάται τη γευστική ποικιλία. Καθώς οι νέες εποχές έχουν κάνει απαιτητικότερους τους πελάτες, οι κατάλογοι δεν αναφέρουν πια ξερά το έδεσμα και την τιμή, αλλά δίπλα από το «καλαμάκι χοιρινό» σημειώνεται η προέλευση και το βάρος του κρέατος, και συχνά μάλιστα διευκρινίζεται ότι τα καλαμάκια φτιάχνονται εντός του καταστήματος, ότι τα μπιφτέκια «πλάθονται με μυρωδικά», οι πατάτες είναι «φρεσκοκομμένες στο χέρι» και τα λαχανικά είναι «φρέσκα».

Το αποτέλεσμα το βλέπεις στον καλοβαλμένο κόσμο που ενισχύει αυτήν την καινούργια επιχειρηματική τάση, χωρίς να έχει πια την αγωνία μήπως στάξει το λάδι από το χαρτί περιτυλίγματος!

nach: www.athinorama.gr

KANDIDAT A

AUFGABE 2.2: Kinderbuch

Η Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων

«Η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων», ένα από τα πλέον αγαπημένα παραμύθια μικρών και μεγάλων σ' όλο τον κόσμο, γράφτηκε στα μέσα του 19ου αιώνα από τον Άγγλο Λιούις Κάρολ, κατά κόσμον Τσαρλς Λούντβιντζ Ντόντγκσον. Στο κλασικό αυτό βιβλίο, ο συγγραφέας σατιρίζει και καυτηριάζει τον τρόπο ζωής της εποχής του, ενώ μεταφέρει και την αγωνία των παιδιών για τον κόσμο που τους φτιάχνουν οι μεγάλοι. Η Αλίκη, εκπρόσωπος της παιδικής αφέλειας και ανησυχίας, κουβαλά όλα τα ερωτήματα, τις αγωνίες και τα μυστήρια της εποχής της, ταξιδεύοντας σε μια χώρα της φαντασίας της, γεμάτη απορίες, αγωνία και περιέργεια.

Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μια αυτοσχέδια ιστορία, που έπλασε ο Ντόντγκσον το 1862, κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού με πλοίο στον Τάμεση. Συνταξίδευε με τρία αδερφάκια, τη 13χρονη Λορίνα Σαρλότ Λίντελ, τη 10χρονη Άλις (Αλίκη) Πλέζανς Λίντελ και την 8χρονη Εντίθ Μέρι Λίντελ, που έδειχναν να πλήττουν. Θέλοντας, λοιπόν, να διασκεδάσει την ανία τους, προθυμοποιήθηκε να τους πει μια ιστορία. Κεντρικό πρόσωπο ήταν ένα κοριτσάκι, ονόματι Αλίκη, που βαριόταν κι έψαχνε για μια περιπέτεια. Ονειροπολώντας, ταξίδεψε σ' έναν τόπο, όπου κουνέλια έτρεχαν πιεσμένα από το χρόνο, αόρατοι γάτοι έκαναν μαγικά, μπισκότα και μανιτάρια άλλαζαν τις διαστάσεις του ανθρώπου και η Ντάμα Κούπα της τράπουλας έκοβε τα κεφάλια των υπηκόων της.

Τα κορίτσια ξετρελάθηκαν από την υπόθεση, κι έτσι γεννήθηκε «Η Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων». Η πρώτη έκδοση του βιβλίου κυκλοφόρησε στις 2 Αυγούστου του 1865 και εξαντλήθηκε σχεδόν αμέσως. Η εικονογράφηση ήταν του Τζον Τένιελ, ενώ ο ίδιος ο Ντόντγκσον υπέγραψε με το ψευδώνυμο Λιούις Κάρολ. Μέχρι σήμερα έχουν γίνει περισσότερες από 100 επανεκδόσεις, ενώ η ιστορία έχει μεταφερθεί αμέτρητες φορές στο θέατρο και τον κινηματογράφο ως ταινία κινουμένων σχεδίων.

nach: www.sansimera.gr

KANDIDAT B

AUFGABE 2.2: Kinderbuch

Πίπη Φακιδομύτη

Η συγγραφέας Astrid Lindgren γεννήθηκε το 1907 σε μια μικρή φάρμα κοντά στο Βίμερμπι της Σουηδίας, όπου εκτυλίσσονται και οι περισσότερες ιστορίες της. Δημοφιλέστατη ηρωίδα της είναι η Πίπη η Φακιδομύτη, η οποία για πρώτη φορά «γεννήθηκε» στη φαντασία της επτάχρονης κόρης της Κάριν. Το 1941, όταν η Κάριν ήταν άρρωστη με πνευμονία, ζήτησε από τη μητέρα της να της διηγηθεί ένα παραμύθι. Για την ακρίβεια, ζήτησε να της πει την ιστορία της Πίπης. Σαστισμένη από το αλλόκοτο όνομα της ηρωίδας, η Άστριντ Λίντγκρεν άρχισε να σκαρώνει μία εξίσου παράξενη ιστορία, αυτοσχεδιάζοντας.

Τρία χρόνια μετά κι ενώ νοσηλευόταν με κάταγμα στον αστράγαλο, σκέφτηκε να γράψει ένα βιβλίο ως δώρο για τα γενέθλια της κόρης της, με τίτλο «Πίπη η Φακιδομύτη». Ο εκδότης της όμως απέρριψε την πρόταση, καθώς η τολμηρή και συχνά αναιδής Πίπη δεν έμοιαζε με καμία από τις ήσυχες ηρωίδες των παιδικών παραμυθιών. Ζούσε μόνη της σ' ένα μεγάλο σπίτι, τη βίλα Βιλεκούλα, με ένα μπαούλο γεμάτο χρυσό, έχοντας για παρέα ένα άλογο κι έναν πίθηκο, τον κύριο Νίλσον. Η Πίπη ήταν ένα ανεξάρτητο κορίτσι εννιά ετών που είχε την αυτοπεποίθηση ενήλικου. Διέθετε υπερφυσικά χαρακτηριστικά για την ηλικία της καθώς μπορούσε να αντιμετωπίσει εύσωμους παλαιστές και να σηκώσει τεράστια βάρη χωρίς δυσκολία, όπως π.χ. το άλογό της. Η συμπεριφορά της, προς τους καθώς πρέπει σοβαροφανείς ενήλικους, ήταν αγενής, ενώ η στάση της προς τους μοχθηρούς χαρακτήρες των ιστοριών είναι αμείλικτη.

Η Λίντγκρεν δεν το έβαλε κάτω. Το βραβείο που κέρδισε λίγο αργότερα σ' ένα διαγωνισμό βιβλίων άνοιξε το δρόμο για την «επανάσταση» της Φακιδομύτης. Το βιβλίο κυκλοφόρησε τελικά το 1945 κι είχε τεράστια επιτυχία. Μεταφράστηκε σε 50 γλώσσες, έγινε κινηματογραφική ταινία με τρεις συνέχειες, ενώ μεταφέρθηκε και στην τηλεόραση ως σήριαλ.

nach: www.sansimera.gr

KANDIDAT A**AUFGABE 2.3: Zeitmanagement**

To time management της σύγχρονης γυναίκας

Λένα Παπαδημητρίου

Ο Τζον Φιτζέραλντ Κένεντι διατεινόταν ότι «πρέπει να χρησιμοποιούμε τον χρόνο σαν εργαλείο και όχι σαν καναπέ». Ίσως η σύγχρονη γυναίκα πρέπει να πράξει ακριβώς το αντίθετο. Οι περισσότερες (είτε εργαζόμενες είτε «νοικοκυρές») βιώνουμε την κάθε ημέρα ασθμαίνουσες να διαχειριστούμε τον χρόνο μας, που ποτέ δεν φτάνει, που ποτέ δεν είναι αρκετός, που αενάως «πιέζει». Περιτριγυριζόμαστε από χαρτάκια post-it με «πράγματα που πρέπει να γίνουν» και σπάνια στεκόμαστε με σεβασμό απέναντι στον δικό μας χρόνο.

Δεν είναι τυχαίο ότι σε μια εποχή που οι άνδρες συμβάλλουν περισσότερο από ποτέ στην οικοκυρική και στην ανατροφή των παιδιών, οι έρευνες αποκαλύπτουν πως οι γυναίκες παραμένουμε οι πιο άσπονδοι εχθροί του ελεύθερου χρόνου μας. Οι μισές γυναίκες που πήραν μέρος σε μια πρόσφατη βρετανική έρευνα, δήλωσαν ότι δεν έχουν αρκετό χρόνο για τον εαυτό τους, αλλά ένα 68% από αυτές παραδέχθηκε ότι δεν ήταν η δουλειά τους που τους τον στερούσε. Η ίδια έρευνα αποκάλυψε ότι οι γυναίκες σπαταλούν αρκετές ώρες την εβδομάδα για να ξανακάνουν σπιτικές δουλειές που έχει ήδη κάνει (κατά τις ίδιες όχι και τόσο καλά) ο σύντροφός τους. Δηλαδή, μπορεί εκείνος να έπλυne τα πιάτα, αλλά δεν σκούπισε καλά τα νερά από τον νεροχύτη.

Ακόμη και όσες δεν έχουν οικιακές εργασίες ή παιδιά αισθάνονται την πίεση του «δημιουργικού χρόνου». Ο γυναικείος Τύπος συμβάλλει πάρα πολύ στην εξαργύρωσή του με αφιερώματα όπως «Πώς να χωρέσεις ένα πλήρες πρόγραμμα γυμναστικής σε ένα διάλειμμα 15 λεπτών» ή «10 εποικοδομητικοί τρόποι να χαλαρώσεις». Αντιθέτως, λένε οι ειδικοί, οι άνδρες εμφανίζονται πολύ πιο διεκδικητικοί και πιο σίγουροι στο θέμα του «ποιοτικού χρόνου» για τον εαυτό τους (π.χ. «έχουμε κλείσει με τα "παιδιά" ένα γήπεδο 5X5 για το Σάββατο το απόγευμα»).

nach: www.tovima.gr

KANDIDAT B

AUFGABE 2.3: Zeitmanagement

Πάρε το χρόνο σου

Ο χρόνος δεν είναι κάτι που μπορούμε να αλλάξουμε. Το μόνο που μπορούμε να αλλάξουμε είναι τον τρόπο με τον οποίο τον αντιλαμβανόμαστε

Η αλήθεια είναι ότι δεν έχω καθόλου καλή σχέση με το χρόνο και την ώρα. Δε φοράω ποτέ ρολόι και ούτε έχω κανένα στο σπίτι. Δεν μου αρέσει να χρονομετρώ τη ζωή μου. Προτιμώ να μαντεύω. Και να "εκπλήσσομαι", όταν νιώθω την ώρα να με προσπερνά. Ο χρόνος είναι η πιο διφορούμενη επινόηση (ή αντίληψη) του ανθρώπου. Λύνει πρακτικά ζητήματα μεν, αλλά έρχεται πάντα πακέτο με άγχος και κυνήγι. Από το πρωινό ξύπνημα, το τρέξιμο για το μέσο μαζικής μεταφοράς, μέχρι την αναπόληση του χρόνου που πέρασε...

Η αλήθεια είναι ότι είχα από μικρή αυτή την "κακή" σχέση με το χρόνο. Ήθελα πάντα να καθυστερώ λιγάκι τα πράγματα, τη διαδικασία. Να παίρνω το χρόνο μου - όχι απλά να τον γεμίζω, αλλά να δίνω το χρόνο που απαιτείται, στους ανθρώπους, στα πράγματα γύρω μου. Χωρίς άγχος.

Γι' αυτό και δεν έχω φορέσει ποτέ ρολόι στη ζωή μου και δεν πρόκειται και ποτέ στο μέλλον να φορέσω. Μία φορά που το επιχειρήσα, αισθανόμουν υπόδουλη της μέτρησης του χρόνου. Αγχωνόμουν υπερβολικά και συνέλαβα τον εαυτό μου να τσεκάρει την ώρα ανά 30 δευτερόλεπτα. Αυτή μου η άρνηση έγινε "δογματική", όταν μου έγινε παρατήρηση στη δουλειά για την απουσία του απ' το χέρι μου. "Μαρτυρά άνθρωπο ασυνεπή", μου είπαν.

Είμαι ασυνεπής, ναι, πάντα αργώ στα ραντεβού μου. Οι φίλοι μου ποτέ δεν μπορούν να είναι σίγουροι για το πότε θα γίνει το ραντεβού που τους έχω δώσει. Στήνω το σύμπαν, όχι επίτηδες, απλώς ο χρόνος για μένα είναι κάτι σχετικό. Όπως και η ηλικία. Η ηλικία είναι απλά ένας αριθμός που περιορίζει τον άνθρωπο, δεν υπάρχει αλήθεια σ' αυτή την ταμπέλα.

nach: www.dimoutech.blogspot.gr

KANDIDAT A

AUFGABE 2.4: Konsum

Καταναλωτική κοινωνία ώρα μηδέν...

Σωτήρης Τζοβάρας

Καταναλωτισμός είναι η σύγχρονη τάση του ανθρώπου να καταναλώνει πέρα από τις ουσιώδεις ανάγκες του. Ο καταναλωτισμός είναι ένα πρόβλημα που χρήζει άμεσης και αποτελεσματικής αντιμετώπισης, καθώς επηρεάζει αρνητικά όλους τους τομείς της ζωής του ανθρώπου.

Πρώτιστα, η αλόγιστη κατανάλωση υποδουλώνει ψυχικά τον άνθρωπο. Το άτομο πασχίζει καθημερινά να ικανοποιήσει τις τεχνητές ανάγκες που του προβάλλονται, καθώς συνδέει την ευτυχία και την ευημερία του με την ευχέρειά του να καταναλώνει, με την ευμάρεια. Οι ανάγκες, όμως, που προβάλλονται από τους καταναλωτικούς μηχανισμούς, όπως η διαφήμιση, ανανεώνονται συνεχώς, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατο να κορεστούν. Έτσι, ο άνθρωπος υποδουλώνεται διπλά: Σε αυτούς που κινούν τα νήματα της κατανάλωσης και στην απληστία του.

Η κάλυψη, βέβαια, των πλασματικών αναγκών του καταναλωτισμού απαιτεί από τον σύγχρονο άνθρωπο να εργάζεται εξαντλητικά. Η συνεχόμενη αύξηση, όμως, των ωρών εργασίας περιορίζει τον ελεύθερο χρόνο, που, αν αξιοποιηθεί σωστά, προσφέρει χαλάρωση, ηρεμία, ευκαιρία για ψυχαγωγία και ανανέωση των δυνάμεων. Ο άνθρωπος που τα στερείται αυτά, ξεπερνά τα όρια της αντοχής του και κλονίζεται σωματικά και ψυχικά.

Επιπλέον, δεν είναι δύσκολο για τον καθένα μας να καταλάβει ότι όποιος θέτει ως αποκλειστικό του στόχο τα υλικά αγαθά, νομοτελειακά απομακρύνεται από κάθε πτυχή της πραγματικής ζωής. Ο σύγχρονος άνθρωπος παραμελεί την ψυχική και πνευματική καλλιέργεια και οδηγείται έτσι σε μια οικτρά μονοδιάστατη ζωή.

Κανένας δεν αρνείται πως τα υλικά αγαθά ικανοποιούν ανάγκες. Αν και είναι, όμως, αναγκαία, δεν αρκούν για την ανθρώπινη ευτυχία, καθώς αυτή δεν είναι ποσοτική έννοια. Για το λόγο αυτό, πρέπει όλοι μας να συνειδητοποιήσουμε πως πίσω από την επίφαση ευδαιμονίας που υπόσχεται η καταναλωτική κοινωνία κρύβεται συχνά η ανία, η θλίψη, το άγχος και η μοναξιά...

nach: www.ellas2.wordpress.com

KANDIDAT B

AUFGABE 2.4: Konsum

ΡΕΚΒΙΗΜ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Νίκος Δήμου

Στον τοίχο κάποιος είχε γράψει με σπρέι: ΚΑΤΩ Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ!

Δεν διευκρινίζει όμως – κατανάλωση τίνος πράγματος. Κατανάλωση ψωμιού; Όχι βέβαια. Ούτε βιβλίων, φαντάζομαι, ούτε μουσικής. Αλλά τότε – στερεοφωνικών συγκροτημάτων; Και η μουσική πού θα παίζεται;

Ίσως εννοεί: κάτω η κατανάλωση των περιττών. Αλλά ποιος ορίζει τα απαραίτητα;

ΚΑΤΩ Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ!

Διαβάζει η νοικοκυρά που δεν τρώει πια τα χέρια της στην μπουγάδα επειδή πήρε πλυντήριο.

Διαβάζει ο μεσόκοπος έμπορος, που μετά την οκτάωρη ορθοστασία ξεκουράζεται στην καινούρια ανατομική πολυθρόνα του. Διαβάζει ο πιτσιρικός που γυαλίζει το ολοκαίνουριο ποδήλατό του – και δεν καταλαβαίνουν τίποτα.

Αχ, κύριε επαναστάτη του σπρέι, γι' αυτούς θα ήσουν σαφέστερος αν έγραφες: ΚΑΤΩ Η ΕΥΤΥΧΙΑ. Γιατί οι άνθρωποι χαίρονται όταν καταναλώνουν. (Ξέρω, αυτή την ευτυχία την αμφισβητείς!).

Και θα ήσουν όχι μόνο σαφέστερος, αλλά και πιο ειλικρινής. Δεν πολεμάς την κατανάλωση – την ευτυχία πολεμάς. (Έστω: την ευτυχία των άλλων).

Όμως ρώτησες τη νοικοκυρά τι ανακούφιση της έδωσε το νέο πλυντήριο; Ρώτησες έναν υπάλληλο πόσο χάρηκε το ταξίδι των διακοπών του; Ρώτησες μια κοπέλα πόσο τη γέμισε το νέο της φόρεμα;

Όχι βέβαια, δεν ρωτάς. Απλά καταδικάζεις κάθε κατανάλωση! Πάει να πει: καταδικάζεις τη ζωή. Γιατί ζω σημαίνει καταναλίσκω (έστω και... κουλτούρα).

Όλες οι κοινωνίες της ιστορίας “καταναλωτικές” ήτανε. Και όπου δεν ήταν έντονα καταναλωτικές, δεν είναι επειδή οι άνθρωποι δεν είχαν επιθυμίες – αλλά επειδή δεν υπήρχε η δυνατότητα να εκπληρωθούν. Τώρα, χάρη στην τεχνολογία, η “κοινωνία της αφθονίας” (άλλος θετικός όρος, που τον γυρίζουμε σε αρνητικό) δίνει σε περισσότερους ανθρώπους τη δυνατότητα να ικανοποιήσουν περισσότερες ανάγκες. Αυτή είναι η “καταναλωτική κοινωνία”. Η ευτυχία απλώνεται δημοκρατικά. Κι αυτό λοιπόν είναι κακό;

KANDIDAT A

AUFGABE 2.5: Musiker

Μπομπ Μάρλεϊ (1945-1981)

Ο «βασιλιάς της ρέγκε» Μπομπ Μάρλεϊ τραγούδησε τον έρωτα, την αγάπη, αλλά και την καταπίεση των μαύρων από τους λευκούς. Βρέθηκε στη δίνη των πολιτικών αντιπαραθέσεων στην πατρίδα του και έγινε λαϊκό είδωλο. Η ημερομηνία γέννησής του τιμάται ως Εθνική Εορτή στη Τζαμάικα.

Ο Μπομπ Μάρλεϊ γεννήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου 1945 στη Τζαμάικα. Ήταν γιος ενός πενήντάχρονου Άγγλου λευκού στρατιωτικού και μιας δεκαοκτάχρονης Τζαμαϊκανής. Ο πατέρας του ζούσε στο Λίβερπουλ, αλλά βοηθούσε οικονομικά τον μικρό του γιο και τη μητέρα του, μέχρι τον θάνατό του το 1955. Τότε ο Μπομπ και η μητέρα του μετακόμισαν, ελλείψει χρημάτων, στη φτωχική συνοικία Τρέντσταουν του Κίνγκστον. Εκεί ο μικροσκοπικός Μπομπ (δεν ξεπέρασε ποτέ το 1,63 μ. σε ύψος) αναγκάστηκε να ατσαλώσει το χαρακτήρα του για να επιβιώσει, καθώς αντιμετώπιζε την προκατάληψη τόσο των λευκών όσο και των μαύρων.

Σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών εγκατέλειψε το σχολείο και δημιούργησε το συγκρότημα The Wailers, το οποίο αρχικά πέρασε απαρατήρητο. Στα τέλη της δεκαετίας του 1960 ο Μάρλεϊ έγινε μέλος του κινήματος των Ρασταφάρι, ένα περίεργο κράμα από βιβλικές προφητείες, φιλοσοφία της επιστροφής στη φύση και αποθέωση της νοσταλγίας της Αφρικής. Τότε υιοθέτησε και τα χαρακτηριστικά κοτσιδάκια (dreadlocks), που έγιναν το σήμα κατατεθέν του και αργότερα παγκόσμια μόδα.

Η επιτυχία ήρθε στις αρχές της δεκαετίας του 1970. Λίγο πριν τον θάνατό του στις 11 Μαΐου 1981 ο Μάρλεϊ είναι πια ένας καλλιτέχνης παγκοσμίου βεληνεκούς, με γεμάτες συναυλίες όπου κι αν εμφανίζεται. Η ρέγκε γίνεται παγκόσμια μουσική γλώσσα και επηρεάζει πολλούς καλλιτέχνες σε κάθε σημείο του πλανήτη. Το άλμπουμ Legend, που κυκλοφόρησε τρία χρόνια μετά τον θάνατό του και περιέχει τις μεγαλύτερες επιτυχίες του, έχει γίνει 10 φορές πλατινένιο, με πωλήσεις που ξεπερνούν τα 12 εκατομμύρια αντίτυπα.

nach: www.sansimera.gr

KANDIDAT B

AUFGABE 2.5: Musiker

Μάικλ Τζάκσον (1958-2009)

Διεθνής αστέρας της ποπ, ένας από τους πιο επιτυχημένους καλλιτέχνες όλων των εποχών. Με τη χαρακτηριστική φωνή του και το απaráμιλλο ταλέντο στο χορό, κατάφερε να κερδίσει 13 βραβεία Γκράμι, ενώ υπολογίζεται ότι πούλησε συνολικά 750 εκατομμύρια δίσκους.

Ο Μάικλ Τζο Τζάκσον γεννήθηκε στις 29 Αυγούστου 1958 στην Ιντιάνα. Προερχόταν από φτωχή οικογένεια και ήταν το έβδομο από εννιά παιδιά. Ξεκίνησε την καριέρα του στην ηλικία των 6 ετών, συμμετέχοντας μαζί με τους τέσσερις μεγαλύτερους αδελφούς του, στο συγκρότημα «Jackson Five». Το 1972, όντας ακόμη ανήλικος, ηχογράφησε τον πρώτο σόλο δίσκο του. Δέκα χρόνια αργότερα το άλμπουμ του «Thriller» έσπασε το ρεκόρ πωλήσεων παγκοσμίως (περισσότερα από 50 εκατομμύρια δίσκοι).

Ο εκκεντρικός τραγουδιστής είχε μετατρέψει ένα ράντσο στην Καλιφόρνια σε κατοικία και ψυχαγωγικό πάρκο και το ονόμασε «Neverland» προς τιμή του ήρωά του, του Πίτερ Παν, του παιδιού που δεν θέλει να μεγαλώσει. Στα μέσα της δεκαετίας του 1980 η όψη του σταρ αρχίζει σιγά σιγά να αλλάζει, το δέρμα του λευκαίνει και η μύτη του λεπταίνει. Ο ίδιος αρνιόταν ότι είχε υποβληθεί σε αισθητικές επεμβάσεις, εκτός από δύο ρινοπλαστικές, και υποστήριζε ότι έπασχε από λευκοδερμία.

Μετά από δύο διαζύγια και αρκετά σκάνδαλα, η περιουσία του άρχισε να εξανεμίζεται, και το 2006 τα χρέη του ανέρχονταν στα 170 εκατομμύρια δολάρια. Μέσα στον ωκεανό των οικονομικών προβλημάτων του, πέτυχε μια μικρή «νίκη», όταν ακύρωσε την πώληση των προσωπικών αντικειμένων του από τον οίκο δημοπρασιών Julien's.

Το καλοκαίρι του 2009 ο Τζάκσον ετοιμαζόταν για τη «μεγάλη επιστροφή του» με μια σειρά από συναυλίες, οι οποίες θα ξεκινούσαν από το Λονδίνο. Όλα τα εισιτήρια για τις εμφανίσεις του είχαν εξαντληθεί μήνες πριν. Η περιοδεία δεν έγινε ποτέ, καθώς ο «βασιλιάς της ποπ» πέθανε αιφνιδιαστικά από ανακοπή καρδιάς, στις 25 Ιουνίου 2009.

nach: www.sansimera.gr

KANDIDAT A

AUFGABE 2.6: Fußball

Ενώπιος ενωπίω

Από τη Μανίνα Ντάνου

Το οφσάιντ είναι θεμελιώδης κανόνας του ποδοσφαίρου. Εξίσου σημαντικός με το ότι απαγορεύεται να πιάνεις τη μπάλα με τα χέρια.

Το ποδόσφαιρο είναι ένα καθαρά αντρικό άθλημα. Όταν γράφω όμως «αντρικό», δεν περιορίζω αυτή την έννοια στο φύλο. Είναι ένα παιχνίδι γι' αυτούς που «φοράνε παντελόνια», όπως θα έλεγε η γιαγιά μου και όλες οι παλιότερες γυναίκες που είχαν ταυτίσει το ισχυρό φύλο με τα κότσια. Γιατί; Γιατί βασικός κανόνας του παιχνιδιού είναι το οφσάιντ.

Το οφσάιντ είναι το πιο συγκλονιστικό στοιχείο του ποδοσφαίρου, αυτό που το κάνει να διαφέρει από όλα τα υπόλοιπα αθλήματα. Τι σου λέει το οφσάιντ; Πώς δεν επιτρέπεται να βάλεις γκολ πίσω από την πλάτη του αντιπάλου, δεν μπορείς να βγεις μόνος σου και να κατοικοεδρεύσεις μπροστά στο αντίπαλο τέρμα και να σκοράρεις από θέση ισχύος, χωρίς να δώσεις την ευκαιρία στον αντίπαλο να αμυνθεί. Το μεγαλείο του ποδοσφαίρου έγκειται στο ότι για να βάλεις γκολ θα πρέπει να τον αντιμετωπίσεις.

Το πόσο, δε, εγγενές χαρακτηριστικό του ποδοσφαίρου είναι το οφσάιντ αποδεικνύεται από την Ιστορία. Η σημερινή μορφή του ποδοσφαίρου είναι αποτέλεσμα μιας συμφωνίας κυρίων που υπέγραψαν οι εκπρόσωποι δώδεκα αγγλικών ομάδων το 1863 στο Λονδίνο. Οι ομάδες ενστερνίστηκαν τους κανόνες που είχε καθιερώσει το 1846 το Πανεπιστήμιο του Κέιμπριτζ. Εκτός από τη ρητή απαγόρευση της χρήσης του χεριού στο άθλημα, η συμφωνία του Λονδίνου δεν περιόριζε ούτε τον αριθμό των παικτών ούτε την έκταση του γηπέδου ούτε το ύψος του τέρματος ούτε τη διάρκεια των αγώνων. Οι αγώνες διαρκούσαν δύο με τρεις ώρες και οι παίκτες κάπνιζαν και συζητούσαν όταν η μπάλα παιζόταν μακριά τους. Στα 1864 δεν είχε γεννηθεί ακόμα καν η θέση του τερματοφύλακα. Από τότε όμως υπήρχε, ναι υπήρχε, το οφσάιντ.

KANDIDAT B

AUFGABE 2.6: Fußball

Από το "ΕΥ ΑΓΩΝΙΖΕΣΘΑΙ" στο "FAIR PLAY"

"Δίκαιο παιχνίδι". "Fair Play". "Τίμιο παιχνίδι". Όπως και να ονομάσει κανείς την ευγενή άμιλλα που πρέπει να χαρακτηρίζει κάθε ποδοσφαιρικό παιχνίδι, θα καταλήξει στο "ευ αγωνίζεσθαι". Στην αρχαιοελληνική, δηλαδή, φιλοσοφία για την ουσία κάθε αθλητικού αγώνα. Τι σημαίνει ο όρος "ευ αγωνίζεσθαι"; Την υποταγή της σκοπιμότητας και της πάση θυσία κατάκτησης της νίκης στην ιδέα του ίδιου του αγώνα, που διεξάγεται μεταξύ αντιπάλων με σεβασμό και αναγνώριση της αξίας του άλλου. Πώς οριοθετείται σήμερα το "Fair Play"; Ως "η αναγνώριση του δικαιώματος του αντιπάλου να προσπαθήσει να φτάσει, με κάθε νόμιμο μέσο, στη νίκη και να την κατακτήσει".

Κραυγαλέο παράδειγμα για τη μη τήρηση του Fair Play είναι το εξής απίστευτο περιστατικό που συνέβη στον αγώνα ποδοσφαίρου ανάμεσα σε δύο ομάδες του Περού. Στη διάρκεια της αναμέτρησης, ο τερματοφύλακας των φιλοξενούμενων μπλόκαρε την μπάλα, ωστόσο στη συνέχεια έπεσε στο έδαφος, δείχνοντας ότι έχει χτυπήσει, με αποτέλεσμα να την αφήσει. Αμέσως, ο επιθετικός των γηπεδούχων άδραξε την ευκαιρία και, σαν να μην συνέβαινε τίποτα, σημείωσε τέρμα και διαμόρφωσε το τελικό 3-1 για την ομάδα του.

Στο "Fair Play" ο αντίπαλος δεν είναι μισητός εχθρός. Η κατάκτηση της νίκης δεν σημαίνει την εξόντωσή του με κάθε τρόπο. Ο αθέμιτος ανταγωνισμός είναι το αντίθετο της άμιλλας. Με την άμιλλα επιδιώκεται η υπερτέρηση με θεμιτά και έντιμα μέσα, με τον αθέμιτο ανταγωνισμό η εξόντωση του αντιπάλου, με οποιοδήποτε μέσο.

Είναι, λοιπόν, ανάγκη το "Fair Play" να κατοχυρωθεί με μια σειρά κανόνες συμπεριφοράς των βασικών πρωταγωνιστών του όχι μόνο μέσα στο γήπεδο, αλλά και έξω από αυτό. Κανόνες που, με τη σειρά τους, είναι ανάγκη να αποκτήσουν καθολική εφαρμογή στο παγκόσμιο ποδόσφαιρο, γιατί από την επικράτησή τους εξαρτάται το ίδιο το μέλλον του δημοφιλέστερου σπορ στον κόσμο.

